

педагогічний супровід, що перш за все буде спрямовувати особистість, що формується, у русі екологізації свідомості та гармонійного розвитку згідно морально-духовних засад єдності людини Всесвіту.

Цей процес, на наш погляд, включає в себе вирішення ряду провідних завдань.

Перш за все, це виховання високодуховної, моральної людини, якої притаманна планетарна свідомість, усвідомлення свого зв'язку із цілим: іншими людьми, Природою, Космосом, Всесвітом, Богом та життя за внутрішнім духовно-моральним законом Любові, Добра та Істини. Усі інші завдання є вихідними з цього, допоміжними на шляху вдосконалення особистості та гармонізації стосунків зі світом. Це – і виробка навичок позитивного мислення, психофізіологічного саморегулювання, і розвиток альтруїстичних тенденцій, бажання до самопізнання й творчості на благо ближнього, Вітчизни, світу. Отже, саме екологізація свідомості повинна стати тип найважливішим чинником, що виявить Людське в людині, що не дозволить псувати навколишнє середовище і особистісний Всесвіт і стане головним шляхом виходу із системної кризи сучасності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Акимов А. Е., Шипов Г. И. Сознание, физика торсионных полей и торсионные технологии // Сознание и физическая реальность. 1996. - Т. 1. - № 1-2. - С. 66-72.
2. Дмитриев А. Н. Пульс будущего (Интернет-публикация): [http //pulse. webservis. ga ANDmitriev/ Books/ FireClimate](http://pulse.webservis.ga/ANDmitriev/Books/FireClimate).
3. Дульнев Г. Н. В поисках нового мира. Психокинез, телепатия, телекинез: факты и научные эксперименты. – СПб.: ИД «ВЕСЬ», 2004. – 288.
4. Ключников С. Ю. Путь к себе. Обретение духовной силы. – Москва, «Беловодье», 2003. – 608 с.
5. Котик Л. І. Субкультурне середовище міст та психічне здоров'я особистості // Здоровий спосіб життя. Збірник наукових праць. – Львів, 2005. - Вип.7. – С.34-37.
6. Романець З. О. Від здорового духу – до здорового тіла – розвиток духовності людини через розвиток екологічної свідомості // Здоровий спосіб життя. Збірник наукових статей. – Випуск 7. – Львів 2005. – С. 46-53
7. Тихоплав В. Ю., Тихоплав Т. С. Жизнь напрокат. – СПб.: ИД «ВЕСЬ», 2002. – 256 с.
8. Ульшин В. А. Виховання духовності – глобальна проблема людства // Директор школи ліцею, гімназії. 2004. - № 5. – С. 14-20.

І.В. ПАНАСЕНКО

ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ І МОРАЛЬНІ ЧЕСНОТИ

Стаття розглядає значення та необхідність розвитку моральних чеснот у житті людини.

Статья рассматривает значение и необходимость развития моральных чеснот в жизни человека.

The article considers the value and necessity of development of moral chesnot in the life of man.

Історія людства почалась із золотого віку, коли наші прабатьки Адам і Єва перебували у стані вічного щастя в раю.

Відомо, що через їх гріх, а вони уособлювали в собі все людство, вони були вигнанні з раю, однак, Бог пообіцяв, що від нащадків Адама та Єви народиться Визволитель, який відновить ставлення з Богом. (докладно про це описується в Св.Письмі у книзі Буття).

Ця Божа обітниця була значною мірою забута людством упродовж наступних століть, але все ж не виявилась остаточно стертою. Знову і знову, незважаючи на розчарування, людство за різних обставин константувало наявність незмінної надії на те, що існуючі нещастя не триватимуть вічно, і поступляться місцем кращому, більш справедливому світу, більш досконалішому життю.

Під терміном життя, у сучасному суспільстві, як правило, розуміється фізичне існування людини, не часто цей термін використовують для окреслення як фізичного так і духовного аспекту існування людини. Однак, у будь-якому випадку, життя – це найбільший дар Бога людині, бо саме життя дає людині можливість не лише існувати, але завдяки своєму внутрішньому світу та вчинкам

Бог, участь у житті святого Бога. Саме тут і криється таємниця співучасті у Тринітарному житті, для якого людина повинна послужити фізичне життя із вірою та християнською моралю.

Моральне життя особа повинна провадити постійно. Про те, як часто ми говоримо про різні методи покращення фізичного здоров'я, вимагаємо розробки, запровадження та відповідного фінансування програм для цієї мети і як мало зроблено для відновлення і зміцнення духовного життя.

„Даром вичу – ожнеш характер”. Хто працює на духовній ниві, напевно, вже багато разів переконувався у справедливості цих слів, їх правдивість також можуть підтвердити батьки та діти.

Згідно християнської моралі є необхідною співпраця людини з Богом у творенні добра, але в цьому випадку надзвичайно важливий елемент є власне прагнення та зусилля людини творити добро, відповідно таким чином на Боже запрошення і даючи згоду на дію у душі Св.Духа, який надає людині духовне значення надприродної вартості. „Є між дарами різниця, але Дух той самий, різниця теж і між ділами, але Господь той самий. Різниця є і між ділами, але Бог той самий, який усе в усіх робить. Кожному дається виявлення Духа на спільну користь”. (1 Кор 12, 4-7).

Між тем, моральна та й релігійна ситуація у суспільстві бажає кращого. Ні для кого не є секретом, що у молодіжному середовищі мало цінують моральні основи, які залишили нам діди та бабусі. Справа тут не лише у специфічній інформаційній політиці, яку фінансує „індустрія розваг” та мода світової моди, а передусім у помилках виховання. Чесноти треба вміти прищепити і виховати особистість та сумління молодій людині, якщо вони сплять. Лише один приклад, серед дівчат – студенток було проведено таємне анкетування. На запитання: „Чи вважаєте Ви можливими стосунки?”, 75% відповіли „Так”. Після лекції, у якій докладно розповідалось, що заповіді Божі Заповідей необхідно насамперед для власної користі людини, а також зокрема про те, що кожний чоловік залишає свій генетичний код на статевих органах дівчини, було проведено повторне анкетування. На цей раз „Так” відповіли лише 42% опитаних. Тобто, наша молодь, як і молодь будь-якої країни прагне наслідувати те, що модно і досить часто відкидає справжні цінності моральності. Але знаючи всю правду багато молодих людей приймають лише справжні цінності і відповідно поведуться. Нині не той час, щоб діяти заборонами чи обмеженнями інформації про статеву сексуальність людини. Лише говорячи дитині правду, роз'яснюючи справжні цінності в житті. Ми можемо сподіватись досягнути позитивних результатів. При чому, слід робити це у найбільш ранньому віці, тобто тоді коли дитина психологічно вже здатна сприйняти цю інформацію. В іншому випадку, вона обов'язково отримає її з інших джерел, але у спотвореному вигляді, у подальшому це буде впливати на все життя цієї людини і не лише її життя, але й на майбутніх покоління. За прорахунки у вихованні сім'я та й суспільство в цілому дорого втрачає – людськими долями.

„Богам нам належить принести исцеление миру, столь возлюбленного отцом, мы не можем заниматься заботой о семье, основе общества” (Йоан Павел II). Святий Отець, у своїй книзі „Идите вперед”, звертає увагу, що в одних країнах на долю молоді випадає велика кількість випробувань, в інших, у розвинутих країнах, молодь звикла задовільняти будь-які свої примхи. Але є і інші молоді люди, яких глибоко хвилює стан оточуючого їх світу і вони прагнуть змінити його на кращий – це виконавці і прищеплених їм моральних чеснот. Держава і суспільство спільно із сім'єю повинні допомагати дітям отримати правильні погляди на світ. Дати можливість стати морально розумними й вільними людьми – сім'я займає тут надзвичайно важливе місце, саме вона повинна бути для дітей першою школою життя. Саме в сім'ї закладаються основні чесноти майбутнього життя людини. II Ватиканський Собор назвав родину „домашньою церквою”. („Ecclesia domestica”).

В основі кожної культури лежить отношение к величайшей из всех тайн – тайне „Бога” (Йоан Павел II). Кінцева мета людини – це поєднання з Богом, включення в Його внутрішнє життя, повне досконалої Любові. Прагнучи до цієї мети людина повинна співпрацювати з Богом Благодаттю і плекати у собі різні чесноти. Для того щоб ніколи не забувати, хто ми, а ким є Господь, належить плекати у собі чесноту покори. Саме ця чеснота відіграє значну роль у житті людини, особливо коли йдеться про готовність до виконання Господньої волі та прийняття Його волі. Інша чеснота – чеснота релігії має за предмет усі акти, як внутрішні так і зовнішні, які людина повинна здійснювати для того, щоб справді любити, шанувати Бога і своїх ближніх, виконувати у своїй душі волю і в справжній досконалої, докладати зусиль для того, щоб бути ближчою до Бога шляхом, вказаному Ним. Це єдиний шлях, на якому можливий розквіт особистості, гармонія та душевний спокій. Є різні чесноти, які допомагають йти по цьому шляху, але головний сенс будь-якої з

них – дотримання встановленого Всевишнім порядку. Людські думки та вчинки повинні свідчити про покірність та вірність душі і серця, бути виявом справжньої любові.

„І мир Божий, що вищий від усякого уявлення, берегтиме серця й думки ваші у Христі Ісусі. Наостанку, брати, усе, що лиш правдиве, що чисте, що любве, що шанобливе, коли якась чеснота чи що небудь похвальне, - про те думайте! Чого ви навчилися, що прийняли, що почули та побачили мені – те чиніть, і Бог миру буде з вами” (Флп 4, 7-9).

Можна ще багато говорити про моральні чесноти, які необхідні людині, але починати потрібно з основ, щоб будівля моральності стояла на твердій скелі і витримала всі життєві труднощі. „Коли Господь та не побудує даху – дарма працюють його будівничі”. (Пс 127 (126), 1). Між тим, в тілі ніби релігійного піднесення та відродження у нашій державі, надзвичайно помітно, що багатьох людей, які відвідують храми є віруючими лише у стінах святині. Тому питання про живу віру та виховання моральних чеснот і надалі залишається актуальним.

Змінити ситуацію на краще, могло б запровадження курсу „Християнська етика” у школах та вищих навчальних закладах на всій території України, а поки цього не сталось, про справжнє підняття морального та духовного рівня здоров'я української нації важко говорити.

ЛІТЕРАТУРА

1. Святе Письмо Старого та Нового Завіту, (б.М), 1990.
2. Catechismus Catholicae Ecclesiae, libreria Editrice Vaticana /Citta del Vaticano 1997/
3. Догматична Конституція про Церкву „Світло народів – Lumen gentium”, в: Документи Другого Ватиканського Собору, Конституції, декрети, декларації, Львів 1996.
4. Іоанн Павел II, Ідите с миром, Дар бессмертной любви, (пер. М.Левина, І.Алчеева „Софія”, (б.М.), 2004.
5. Жан-Марі Обер, Моральне Богослов'я, (пер. І.Любачевського), „Стрім”, Львів 1997.

Ю.М.ПАНИШКО, З.С.СТРУЧКОВА, В.І.КОВЦУВ
Р.С.КОЗІЙ, В.Т.КОЗАРЕЦЬКИЙ

РОЛЬ МЕДИКО-БІОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ В ПРОФІЛАКТИЦІ ЗДОРОВ'Я СПОРТСМЕНІВ

Стаття розглядає деякі питання діагностики стану здоров'я та функціональні показники спортсменів.

Статья рассматривает некоторые вопросы диагностики состояния здоровья та уровни функциональных показателей спортсменов.

The article considers some questions of diagnostics of the state of health that the level of functional indexes of sportsmen.

Постійно зростаючий рівень спортивних досягнень тісно пов'язаний з успіхами дисципліни медико-біологічного циклу та психології.

Складності проблеми полягають в тому, що частина біологів недостатньо ознайомлена особливостями спортивної педагогіки, а частина педагогів не знайома з останніми досягненнями галузі медико-біологічних дисциплін.

Кожний тренер бажає розкрити всі можливості спортсмена в обраному виді спорту підготувати його за конкретний відрізок часу до конкретного змагального періоду або конкретного змагання.

Тому великі надії покладаються на медико-біологічне діагностування стану спортсменів та його потенційних можливостей.

Застосовуючи різні методи діагностики біологи повинні визначити вихідний стан спортсмена на момент тренування та оцінити прогностичний стан на етапі змагального періоду. В цьому плані важливо визначити рівень стабільності та варіативності ведучих показників функціональних систем врахуванням специфіки обраного виду спорту.

Мова йде про те, що результати діагностування спортсмена можуть вказати на його сильні та слабкі сторони з позиції теорії нормології. Це дає можливість тренеру з самого початку змінити загальну програму тренування в обраному виді спорту в напрямку індивідуалізації: в одних випадках – «підсилюючи» сильні сторони, в інших випадках – «підтягуючи» слабкі сторони.